

[Krag.]

Samfundene bort fra Mestbegunstigelsesprincippet og føre til ændrede handelspolitiske Grundlinier gennem Opsigelse af bestaaende Handelstraktater. Dertil kan det komme, det er muligt, men vi maa dog alle sammen mødes i Haabet om, at det System med Hensyn til Vareudveksling og Økonomi, som for Tiden behersker Verden, maa blive bragt til Afslutning, inden det kommer saa vidt, at en saadan Foranstaltning bliver fornøden.

Men jeg vil sige til de ærede konservative Medlemmer, at hvis vi skal vente paa Hjælp overfor Landbrugskrisen og Arbejdsløshedens Byrde gennem de Resultater, der kan opnaas ved Opsigelse af Handelstraktaterne, saa er jeg rigtignok bange for, at mens Græsset gror, dør Horsemor. (*Hasle*: Saa skulde De have været med noget før!). Ja, det kan det ærede Medlem jo sige, men vi er ikke af den Opfattelse, at Mestbegunstigelsesprincippet har spillet Fallit i Verden, vi mener, at de Ulykker, der er indtraadt, ikke mindst skyldes den aktive Handels- og Toldpolitik, som har været ført i Aarene siden Krigen, og som kulminerer nu med det Resultat, at det Land, som man troede var finansielt stærkest, i Dag er ude for et komplet finansielt Sammenbrud.

Jeg ser ikke, hvad der er vundet ved denne Politikens Gennemførelse rundt om i Landene. Jeg ser ikke, at Resultaterne har været andet end tiltagende Fattigdom, voldsom Arbejdsløshed, Vareophobning visse Steder og Nød og Mangel andre Steder, saa der er intet af det, der er blevet Resultat af denne Politik, som frister til frivilligt at følge efter. Noget helt andet er, hvilken Situation der kan udvikle sig, og hvilke Vilkaar der kan blive stillet under den Verdensgalskab, som hersker, og som kan gøre det nødvendigt for os at gaa ad andre Veje.

Jeg havde det Indtryk, at den Melodi, det ærede Medlem Hr. Hasle sang paa i Gaar, var den gamle: „Jeg vil — nej, jeg vil ikke“, men jeg forstod dog af det ærede Medlems Slutningsord, at man til syvende og sidst nok vilde, og jeg haaber, det maa blive Resultatet. Ja, nok vil — det vil vel sige gaa ind i den saglige Forhandling, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stadig i Omtalen af den sluttede Overenskomst har henvist til, og hvor det er, de

Konservative skal gøre deres Indsats. Jeg gaar ud fra, det er Hensigten, og jeg haaber derfor ogsaa paa en saglig og hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Hvis man fra konservativ Side vedvarende vil strejke — ja, saa er der ikke noget derved at gøre; saa maa vi jo haabe, at vi ogsaa uden konservativt Islet kan naa igennem med denne Lovgivning, til Gavn for Folk og Land og til Afhjælpning af adskilligt af den Nød, som et saa stort Tal af Landets Befolkning for Tiden sukker under.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Hasle: Den højtærede Handelsminister sagde i Gaar, at det var en haarrejsende Paastand, at den her foreslaaede Lov vilde berøve Sparekasserne og Bankerne en Del af deres Midler. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Krag kunde tænke sig at hævde, at dette var en haarrejsende Paastand. Jeg forstaar heller ikke, at den højtærede Handelsminister kan gøre det, da der jo i selve det Lovforslag, han har fremsat, netop bestemmes, at gennem Likviditetsfonden skal der stilles Midler til Raadighed, hvis dette sker. Saa maa det jo være Lovforslaget, der er haarrejsende. Jeg tror nu i øvrigt ikke, at disse Overtræk vil finde Sted i særlig stort Omfang, men det, jeg har hævdet, er, at i samme Øjeblik dette ikke sker, saa vil Konverteringen paa denne Basis være mislykket.

Hvorfor gaar man alle disse Omveje? Man tvinger Indlaansrenten ned, for at Sparerne skal tage deres Penge ud og anbringe dem i Obligationer, og stiller til Gengæld Midler til Raadighed fra Likviditetsfondens Side for Banker og Sparekasser. Hvortil denne Omvej? Hvorfor ikke gaa direkte løs paa Sagen og lade Staten, Nationalbanken eller Likviditetsfonden opkøbe Obligationer direkte i Markedet? (*Krag*: Det skal den jo ogsaa, det staar jo i Lovforslaget). Jeg spørger det ærede Medlem: Hvorfor gaar han saa den Omvej at ville have Pengene ud af Sparekasserne og stille dem til Raadighed igen gennem Likviditetsfonden for Bankerne og Sparekasserne? Naar det ærede Medlem alligevel mener, at dette er Vejen, hvorfor vil han saa gaa med til dette voldsomme Indgreb i dansk Økonomi overfor Banker og Sparekasser, som det er,